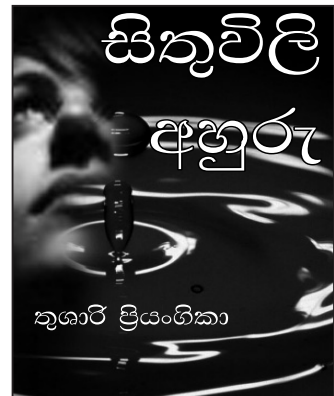

සංක්‍රමණිකයකුගේ සටහන

පිඳුල් කස්ත්‍රෝ -

කුශාර් ප්‍රියංගිකා

මාර්තු 8 වැනිදා -

ගැහැනියකට සම තැන් නාව මනුෂ්‍යයෙකු ලෙසද නොබියව අනතුරකින් තොරව මේ සමාජය තුළ සිටිල් පුරවැසියෙකු ලෙසද දෙපයින් සිට ගැනීමට හැකි වාතාවරණයක් ගොඩ නගා ගැනීමට බාධාවක් වී ඇති සමාජ පසුබිම් මානසිකත්වයෙන් මිදී, සමාජය හා එහි ආකල්ප සුභවාදී පැත්තට වෙස් කර ගැනීම සඳහා තමන්ගේ හැකියාව, ශක්තිය දෙවැනිය හා දැනුවත්භාවය වර්ධනය කර ගන්නා දිනයක් බවට අප විසින් පත් කරගත් දිනය.....

මාස්ටර් බලාස්ටර්

ජයග්‍රහණය සඳහා පියවර සියයක් සිටියත් පරාජය අවිච්ඡිකිත කියලා ලෙගින් කියපු කතාව ඔබගේ අහලා හදවතු ඇති. ඒත් ඒක සදාකාලික සත්‍යයක් බව පැහැදිලි වෙන්නේ මේ දිනවල කොළඹ සංචාරයට එක්වීම පිහිස ඔබ දරනා වැයමත් ඊට එරෙහිව මතුම ඇති බලවේගත් දුටු විටයි. කණ්ඩායමක සාමූහික වගකීම කෙසේ වෙතත් තරඟ 400 කට අධික ප්‍රමාණයක් අද්දැකීම් ඇත්තෙකු හා තරඟ 200 කට අඩු අද්දැකීම් ඇති සාමාජිකත්වයකින් හෙබි කණ්ඩායමක තරඟ විලාශය, ප්‍රතිඵල වල වැඩි වගකීම නිතරින්ම ඔබට හිමිවන බව ඔබද අවබෝධව පිලිගත යුතුයි. ඒ අනුව මේ මතු වී ඇති තත්වය විය යුතුම දෙයක් නොවේද? සමහරවිට කවුරු හෝ බලධරකුගේ බලපෑමෙන් ඔබ හැටහ කණ්ඩායමට එක්වේවි. ඒත් ඔබ වැනි විශිෂ්ට ගණයේ ක්‍රීඩකයෙකුට එය තරම්වේද කියා ඔබේම හදවතට කරා කොට බලන්න. ප්‍රිය සහන් සෑම වසන්තයකම අවසානයක් ඇති බව 38 හැවිරිදි ඔබට නොතේරන්නේ කවර නම් අභ්‍යන්තරයටද? අපේ පන්තියේ කොල්ලෙකු ලෙසින් මාතර වැල්ලෙන් ක්‍රිකට් දිවි ඇරඹූ ඔබ දශක දෙකකට ආසන්න කාලයක් ශ්‍රී ලංකාවට ගෙනා කීර්තිය හා සමානවම ඔබ ලැබූ ප්‍රසිද්ධිය, ජයග්‍රහණ මෙන්ම ඔබ ලබා ගත් ආර්ථික සාර්ථකත්වය

මඬේ ක්‍රීඩා වාර්තා ස ආපසු හැර බැලීමෙන් පසු ඔබ විසින් ගෞරවනීය ලෙස තීරණයක් ගැනීමට කාලය එල්ල ඇතැයි ඔබ නොසිතන්නේද? රැගෙන එන ලද කීර්තියද සමඟ ගෞරවනීය ලෙස ක්‍රීඩාවෙන් සමුනොගත් පෝෂ්ඨ ක්‍රීඩකයන්ගේ අත්දැකීම් දැක ඇති අපි ඔබ එවන් තත්වයකට පත්වෙනු දකින්නට නොකැමැත්තෙමු. දයාබර සහන්, සාමාන්‍යයෙකු ලෙස ක්‍රීඩාවට එක් වූ ඔබ ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාව උඩු යටිකුරු කල දැවැන්තයෙකු ලෙස නමක් තබා මහත්මයෙකු ලෙස ශ්‍රී ලාංකික ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවේ උන්නතිය වෙනුවෙන් කටයුතු කරනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වන්නෙමු. ඔබ අපගේ විරූපය නොව සදාතනික මතකයක් වෙනුවේ ඉන් පසුවිය.

ක්‍රිකට් සහ මාධ්‍ය(සදා)වාරය -

කොමන්ටේටර් කුසලානෙට තරඟ කරපු අපේ ක්‍රිකට්කර්ටියගේ වැඩ බලන්න එක් රැස්වුන අපේ උදවිය විම එකත් කට්ටියගෙ මව්වරුන් නිතරම මතක් කලේ දැයි වේදනාවකින් මිසක් අතිගතයින් නොවේ. කණ්ඩායම තෝරපු, පුහුණු කටයුතු කරපු හැටි, තරඟවලට පෙර සූදානම් වීමේ ඉඳලා කණ්ඩායමේ හැකියාවන්, ප්‍රතිවාදී කණ්ඩායම් වල ඒ වෙනුවෙන් ඇති කැපවීමත්, හැකියාවන් ගැන මනා අවබෝධයකින් සිටි අපිට මේ අවසන ප්‍රතිඵලය අරුමයක් නොවේයි. ඒත් අර 96 මතකය නිතරම ඔප්වේ ඇති නිසාත් ඉදහිට නෙලන අදහාගත නොහැකි ප්‍රහාර නිසාත් යම් ප්‍රතිහාරයක් වේදැයි අප බලාපොරොත්තු උනා. වුන දේ උනා. අපි බලන්නා බිව්වා එව්වරයි. දැන් ආපසු කොළඹේ සංචාරය දිනා බලාගෙන ඉන්නේ. ඒත් මේ සංචාරෙන් පස්සේ මෙතේ ඉන්න අපේ මාධ්‍ය ඇත්තෝ කණ්ඩායමේ වර්ත සහතික නොයන්න ඉදිරිපත් වීම ගැන අපට දුකයි. මාධ්‍ය වලින් කටි කල යුත්තේ කණ්ඩායමේ ක්‍රීඩා විලාශය හා අඩුපාඩු මිසක් උන්නේ පුද්ගලික වල්පල් ද? කාටද ඒවා වැදගත් වෙන්නේ ක්‍රීඩකයන්ගේ ගැනු ගැනත් උන්නේ අහියම් සබඳතා ගැනත් ප්‍රසිද්ධියේ මාධ්‍ය වලින් කටි කිරීම අශික්ෂිත වැඩක්. කොයි මාධ්‍ය සදාචාරයටද ඒක වලංගු වෙන්නේ. ඔය කතන්දර වල සබැ කටාව දැනගෙනද අපේ ඇත්තෝ මීවා ගැන මාධ්‍ය ප්‍රචාර දෙන්නේ. කුටාන් මොනොමිඳුගේ මඬ නොදන්නා පැත්තක ඉඳලා අපේ ඇත්තෝ බාල්දි වලින් වතුර ඇදපු ගැන අපට හරි කණගාටුයි. අසන්නට ක්‍රීඩකයන්ගේ වර්ත සහතික වැඩක් නැහැ. කරන්න ආපු වැඩෙයි වැදගත් වෙන්නේ ඒක ගැනයි කටි කල යුත්තේ. මිනිස්සු වේදනාවෙන් ඉන්න වේලාවක අනුමේ කුනු

කියුබාව කස්ත්‍රෝ, වේ, ගැන අප අනන්තවත් කියවා අසා දැන තිබුනත් කස්ත්‍රෝ සහෝදරයා ක්‍රියාකාරී දේශපාලනයෙන් විශ්‍රාම ගැනීම ගැන අපමර්කාව ඇතුළු ලෝක බලවතුන් විසින් සඳහන් කරන පද "කියුබාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවාහයට පැමිණීමේ මුල් අදියර ඇරඹුනා." යන්න දැඩි භාසයට කරුණක් වුවත් ඒ ගැන යමක් ලිවීම වැදගත් යැයි සිතනා. කස්ත්‍රෝ, වේ, රානුල් ඇතුළු පිරිස "ග්‍රැන්මා" බෝට්ටුවෙන් කියුබාවට ගොඩ බැස්ස තැන සිට රාජ්‍ය බලය ලබා ගැනීම දක්වා වූ ඉතිහාස කතාව අදටත් ලෝක විප්ලවාදී ජනතාව විසින් ආශ්වාදයෙන් සමරන්නක් අභියෝගයක් පුරා බලවතුන්ගේ තර්ජන, ආක්‍රමණ, පව ප්‍රචාර, ආර්ථික තනාපි, සම්බාදක මැද ඔහු ආ ගමන අනගිතවනියයි. මෙහිදී ඔහු අප වැනි තුන්වැනි ලෝකයේ රටවලට වඩා වැදගත් වන්නේ ඔහුගෙන් අපට ලබා ගතහැකි ආදර්ශයන් නිසායි. විදේශ ප්‍රාන්ධන ආයෝජනයන් විදේශ නාය මත යැපෙන අපේ රටවල් වලට විදේශ ප්‍රාන්ධනය හා තාක්ෂණය තමන්ට අවශ්‍ය වීට තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති හා රටේ ජනතාව උගස් කොට පාවා නොදී ගෞරවනීය ලෙස ඒවා ලබා ගන්නා ආකාරය ඔහු අපට පෙන්වා දුන්නේය. ඒ ස්ථිරසාර නිවැරදි ප්‍රතිපත්ති මත කරන රජයකට තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති වෙනුවෙන් කැපවීමටත්, නොසැලී සිටීමටත් හැකි නායකයන් ඇති රටක ලොව ඕනෑම බලවේග යන් ජයගත හැකි බව ප්‍රායෝගිකව ඔප්පු කර පෙන්වීමේහි. තමන්ට සහය දුන් සමාජවාදී කඳවුර එකින් එක බිඳ වැටෙද්දී වුවද ලෝක බලවතාගේ මුඛ අද්දර රැදී සිටීමත් ඔහුට අභියෝග කිරීමට හැකිවීමේ රහස නම් ඔහුගේ නොසැලෙන නායකත්වයයි. පොර්ටුගීසිය. කියුබාව යනු ලොව පුරා වෙසෙන ප්‍රගතිශීලී සටන්කාමීන්ගේ විප්ලවාදී ආශ්වාදය-ආදර්ශය වන්නේද එහිසයි. අප ද මේ සටන්කාමී නායකයාට දිනායිරි පනන්නෙමු. එසේම රානුල් කස්ත්‍රෝටද ලෝකයාට හෙට දවසේ බොහෝ ආදර්ශයන් ලබා දීමට ශක්තිය හා දෙවැනිය පනමු.

අපේල්

අරුණු රැල්ලක දැනෙයි තවමත් සොයුරු නුඹ හදවත මිනිස්කම සැලෙණ මද නල තවම විසුලයි අසුන්තිය පැරදි නුඹේ හඬ දැනුණි තවමත් දැනෙයි නිබඳව පිදු නුඹ දිවියේ ඇරුත් බව පිපුණි එරබද මලක් රහසින් නුඹේ මේ රතු පැහැය අරුතෙහි

සංක්‍රමණිකයා

සැදෑ අදුර හෙමින් හෙමින් ගලා එනවා. ඉර එළිය දවසේ මෙහෙවර නිමා කර සැතපෙන්නට සැරසෙද්දී අදුර තමන්ගේ වැඩ කොටස බාර ගන්න යුහුසුළු වෙහ හැටි හරිම අපුරුයි. ඒ විතරක්යැ ගතදුරට සහය දෙන්න වගේ මුළු වටපිටාවක් කලබලෙන් දවස නිමා කරන්න හදන හැටි එකම සිතමා සිත්හමක් වගෙයි.

මල් පොකුරු පළානම සුවද කරලා විවේක ගන්න හදනවා. ඔන්න හෙත්දිරික්කා මල් ගහ, පිරිසිදු දැන් මල් පිපිලා. ගිනි රස්නෙ විකෙන් වික අසු වෙහ බවක් දැනෙන්නට ගන්නවා.. කුරුල්ලෝ තමන්ගෙ කැඳලී සොයා ගෙන පියාඹා එනවා.. හරියට ඉස්සර අපේ ගෙවල් වල උදේ රැකියා වලට ගිහින් සවසට ගෙදර එන තාත්තලා, අම්මලා, අයියලා, අක්කලා වගේ. ඒත් දැන් දැන් ඒක වෙනස් වෙලා කියෙන්නෙ ගිනි වල පුහුණු බියක් ඇති කරලා. උදේ ගෙදරින් ගිය කෙනෙක් ආයෙ කොයි වෙලාවේ ගෙදර එයි ද කියලා හිතා ගන්නවත් බැහැ. එයි ද නැද්ද කියන දෙයියාවෙන් දවස ගෙවන්න සිද්ධ වෙලා ගෙදර ඉන්න අයට. ඒක මොන තරම් අමාරු දෙයක් ද කියලා තැන තැන බෝම්බ පුපුරවන අයටවත්, ඒවට සහය දෙන අයටවත් දැනෙන්නෙ නැති හැටි.

අපි යුද්ධය තවත්වන්න, නැත්නම් සාමය ඇති කරන්න ඕන කියන සංකල්පය කුලම කියෙන්නෙ සාමය අහිමි වීම පිළිබඳ කතාව. ඉතිං ඒ සාමය කාගෙන්ද අපි ඇති කරගන්න ඕන. අපි නිතර කියන ආකාරයට සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්හර් ආදී සියල්ලන් අතර එකමුතුව රැක ගන්නට ඕන කියන සංකල්පය කුලම කියෙන්නෙත් අප අපව බෙදා දැක්වීමම හේතු කියලත් හිතෙනවා. අපට අපි වෙන්න බැරි හැටි. අපට අපව නැති වෙලා ගිහින් කියලා අපට තාම නොතේරුණ නිසා අපව සොයා ගන්න ඕන කියලා දැනෙන්නෙත් නැහැ. අනෙකා ළග ඉන්න ඕන කියලා හිතෙන්නෙත් නැහැ.

ලෝකේ ගෝලාකාර බව සොයා ගෙන කොට්ටර කල්ද? ඒත් දැන් දැන් හැමදේම ගෝලීයකරණය වෙලා කියලා කවිලා කවිලාත් කතා වෙනවා නිතර ඇහෙනවා. මේ බෝම්බ පිපිරෙන එකත් එහෙම එකක්වන්න?

මිනිස් පුහුණු දැනී හිතට කලලක් උනයි ඒ කඳලෙ උණුසුමට සුසුම් වැල් හබයි ..

මිනිස් පුහුණු දැනී නොමිනිසුන් දවයි උන් සැලුව මහ පොළොව අපේ මියැදෙන්නට හදයි..

මිනිස් පුහුණු දැනී අළුත් මල් පිපෙයි එ මල් ලොව රැක ගන්නට මතුස්සකම කොහෙන් ??

අපේ අර කුරුල්ලෝ කැඳලී සොයා ගෙන පියාඹන ලස්සන, හිතට මොනතරම් අපේ මියැදෙන්නට හදයි??